

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25Csp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119312741
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6119312741.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Milanom Antalom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: K. E., J.. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. E. XXX, XXX XX E. - E., o zaplatenie 1.716,84 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1716,84 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 18.06.2019 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým súd uloží žalovanému zaplatiť mu sumu vo výške 1.716,84 € spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 € od 07.06.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 19.10.2015 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ako zmluvu uzatvorenú na diaľku - cez internetbanking, ktorou žalovanému poskytol limit povoleného prečerpania vo výške 1.500,- € s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,90 % ročne. Na základe zmluvy a VOP banky rozlišujú povolený a nepovolený debet. Žalovaný mal poskytnutú službu, povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,90 % ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj bodom 8 VOP. Povolené prečerpanie je úverom, ktoré dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Žalovaný opakovane porušil zmluvu prekročovaním povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0,- € dňa 28.05.2019, ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa dostal žalovaný do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Žalovaný tento dlh nevyrovnal, a preto žalobca zatvoril účet žalovaného, o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Dňa 06.06.2019 žalobca internou účtovnou transakciou previedol debetný zostatok na účte žalovaného na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Žalobca špecifikoval žalovanú sumu ako rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Debetný zostatok vo výške 1.716,84 € pozostáva aj z vyčíslených úrokov a poplatkov zaúčtovaných v prospech účtu žalovaného. Tieto nároky si žalobca uplatňuje v zmysle cenníka úrokových sadzieb a cenníka poplatkov služieb ním poskytovaných.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 15Up/673/2019 zo dňa 24.07.2019, ktorým vyhovel v časti istiny vo výške 1.716,84 € a v časti trov konania.

4. Platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Žalobca na výzvu súdu navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde, čím zo zákona došlo k zrušeniu platobného rozkazu podľa § 10 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. V nadväznosti na to bola vec postúpená na ďalšie konanie Okresnému súdu Žiar nad Hronom.

5. Žalovaný, ktorému bol opis žaloby s prílohami a uznesením, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe, doručený podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne nevyjadril, v konaní bol nečinný, skutkové tvrdenia žalobcu nespochybnil.

6. Súd nariadil na deň 01.07.2020 pojednávanie, ktorého sa nezúčastnili žalobca, a žalovaný. Žalobca podaním zo dňa 02.06.2020 doručeným súdu dňa 05.06.2020 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasil, aby súd rozhodol vo veci bez jeho účasti. Žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil, predvolanie na pojednávanie mal vykázané náhradným doručením (predvolanie na pojednávanie neprevzal v odbernej lehote z miesta svojho trvalého bydliska). Preto súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a listinnými dôkazmi predloženými žalobcami a zistil tento skutkový stav veci:

8. Zo Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným vyplýva, že žalobca zriadil a viedol pre žalovaného osobný účet. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 19.10.2015 vyplýva, že žalobca zriadil žalovanému povolené prečerpanie vo výške 1.500,- € s variabilnou úrokovou sadzbou 19,90 % ročne. Z výpisov z bankového účtu vyplýva, že odo dňa vzniku debetného zostatku do zatvorenia účtu dňa 06.6.2019 bol zostatok žalovaného na predmetnom účte mínus 1.716,84 €.

9. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

11. Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka, na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

12. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

13. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dovoleného prečerpania.

16. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi stranami sporu bola dňa 19.10.2015 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte. Predmetná zmluva bola uzavretá v súlade s ustanovením § 710 a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Aj keď zmluva bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka, na druhej strane sa nepochybné jedná o spotrebiteľský vzťah, keďže pri uzatváraní zmluvy žalobca vystupoval ako právnická osoba, ktorá koná v rámci svojho podnikania a žalovaný ako fyzická osoba, ktorej boli poskytnuté bankové služby a produkty na základe formulárovej zmluvy na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Tým nepochybné išlo o vzťah strán sporu na základe spotrebiteľskej zmluvy.

17. Na základe zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 19.10.2015 poskytol žalovanému službu - povolené prečerpanie do výšky limitu 1.500,- € s variabilnou úrokovou sadzbou 19,90 % ročne. Súd preskúmal zmluvu a dospel k záveru, že zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluvou sa žalovaný zaviazal neprekročiť výšku limitu povoleného prečerpania. Túto povinnosť žalovaný porušil a vznikol mu nepovolený debetný zostatok na účte vo výške 1.716,84 €. Dlžná suma žalovaného tak predstavuje nepovolený debet na účte (nezaplatenú časť prečerpania a nezaplatené sankčné poplatky), a preto súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.716,84 €.

18. Súd žalobný návrh ako nedôvodný zamietol v časti uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.716,84 € od 07.06.2019 do zaplatenia, pretože z úradnej činnosti súdu je známe, že súdy už vo viacerých svojich rozhodnutiach judikovali neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach. Nárok na zaplatenie 28 % - ného úroku z nezaplatenej istiny - nepovoleného prečerpania bol rozsudkom Okresného súdu Košice zo dňa 29.11.2013 č. k. 36C/117/2013 - 55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 6Co/91/2014 zo dňa 24.03.2015 vyhlásený za neplatný z dôvodu jeho neprijateľnosti. Z týchto dôvodov súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a žalobu v časti úroku 28 % ročne zo sumy 1.716,84 € od 07.06.2019 do zaplatenia zamietol.

19. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom konaní súd žalobnému návrhu v celom rozsahu istiny vyhovel, a preto žalobcovi ako strane úspešnej v spore vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).